

ὅστις δι' ἐσὲ ἀποθνήσκει!... Ναί! ἀποθνήσκει ἕνα ἀπὸ σοῦ ἀπομακρυνθῇ ἐκεῖνος ὃν ἠγάπησας... τοῦλάχιστον οὕτω πιστεύει!

* *

Πανταχοῦ διαταλπίζουσιν ὅτι εἶμαι παράφρων· ἐγὼ παράφρων; ἐγὼ; οὐ ἡ ζωὴ ἡ φαντασία οὐδέποτε θ' ἀποβίβη τὸν δαιμόνιον αὐτῇ; οἴτρον! Ἐγὼ, ὁ θέλων δι' ἀδικασίᾳ πτοῦ ἔργου νὰ ρίψω μακρὰν ἐμοῦ τὴν καταδράζουσάν με ἀηδίαν! Οἴμοι! χάριν τίνο; νὰ συγγράψω; καὶ αὐτὰ τὰ ἐγγράφια μου δὲν δύναμει νὰ διαθῶσιν κατὰ βούλησιν! Δυστυχῆς! δικηρῶν οὐ εἶμαι τρελλός; καὶ ἡ Ἰταλία θὰ λέγῃ—«Ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖνος Τορκουάτος οὗτινος αἱ ὥδαι καὶ τὰ ἄτμια τοσοῦτον μας ἔθελον εὐρίσκειται ἤδη εἰς τὸ φρενοκομεῖον!»— καὶ τὰς λέξεις ταύτας; θέλουν συνοδεύει με ἐπιφώνημα σικτιρμού! οἰκτιρμού!! Ἀχ θεέ! σκληροὶ ἄνθρωποι οὕτω κρίνετε τοὺς ὁμοίους σας;

* *

*

(ἐκκλιθεῖ)

(κατὰ τὸ ἰταλικόν)

I. Σ. ΜΑΝΕΣΣΗΣ.

ΑΣΤΕΙΑ.

II

Προχθές ἐν τινι προαστείῳ τῆς ἡμετέρας νήσου *un pauvre diable*, ὡς θὰ ἔλεγε μετὰ ὧως παρισίου *accent* θελακτικῆς ἀναγνώστριά μας, κατεγίνετο ὅπως ἀπαγχονισθῇ ἀπὸ τινος δένδρου. «Καλὲ, τί θὰ κάμῃς;» ἠρώτησεν αὐτὸν χωρικός τις ἐκεῖθεν διαβλίνων. «Πράττω τοῦτο ἀντὶ ὑπανδρείας» ἀπεκρίνατο ἀταράχως ἐκεῖνος.

III

Ἐν τῇ συναναστροφῇ τῆς Κυρίας*** δεσποσύνῃ τις (*pardon*, κ. Μάγνη, ἤθελον νὰ εἶπω δεσποινίς τις), ἡρώτα τὸν κ. Α... «Δικτὶ ἐνῶ με κυττάζετε φαίνεται τοσοῦτον σκεπτικός;»—«Διότι ἀναγινώσκω εἰς τὸ μᾶλλον δυσνόητον βιβλίον», ἀπεκρίνατο.

IIIK

Φίλος τις εἰς ἄκρον ἀφηρεμένος καὶ οὐχὶ ἀνέξων συνάδελφος τῶν δύο ἐκείνων ἡρώων τῆς κωμωδίας ἦν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται εὐχρίστως ἀνέγνωσαν ἐν τῷ δευτέρῳ φυλλαδίῳ, ἡρώτα ἐσχάτως ἕνα τῶν συντακτῶν τοῦ «Ζηκυθίου Ἀνθῶνος»·—«τί αἰνίγμα θὰ ἐλάτε εἰς τὸ ἕκτον φυλλαδίον;»—«*Δέλια*» ἀπεκρίνατο ἀστείονόμενος ὁ συντάκτης, ἐννοῶν τοιοῦτοτρόπως τὴν ἀλφαριθμητικὴν σειρὰν τῶν αἰνιγμάτων. Δύο ὥρες μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ προηγουμένου φυλλαδίου ἐλάβομεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν· «Δίσις τοῦ ἐν τῷ ὅῳ φυλλαδίῳ αἰνίγματος· «*Δέλια*»».

IV

Ὁ τυπογράφος Τ... ἔλεγε προχθές εἰς ἕνα τῶν συντακτῶν περιοδικῶν τινος συγγράμματος, ὅπερ ἐν τῷ τυπογραφίῳ αὐτοῦ ἐξετυποῦτο· «Ἐχω ἀνάγκην τῆς γραφίδος σου διὰ νὰ βουλώσω *miar* τρῦ· παρ' ἡγάψῃ λοιπὸν τίποτε νὰ τελειώσωμεν» Ὁ συντάκτης ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ γόνατος αὐτοῦ τ' ἀνάλατα ταῦτα ἀστεία, καὶ ἂν ἀηδιάσητε, σὰ ὀρκίζεται ὅτι δὲν ἡσθάνετο ὀλιγωτέραν ἀπὸ ὑμᾶς ἀηδίαν ὅτε τὰ συνέτασεν.

